



# Stadsklooster zijn in coronatijd

Zoals de trouwe volgers van deze rubriek weten, wonen wij in de oude Karel Doormanmulo naast het Vijverpark in Leeuwarden, die we samen met vrijwilligers de afgelopen jaren verbouwd hebben tot stadsklooster Jabixhûs. Lokaal voor lokaal werd geschikt gemaakt als pelgrimsgasthuis, gebedsatelier, eetzaal en groepskeuken. Hoe gaat het nu?

👤 Jeannet Bijleveld 🗨 Benjamin Egerland

**S**inds het reuzenweekend in 2018 hadden we altijd wel twee tot vier gasten in het gastenverblijf. Er waren steeds meer gebedsbijeenkomsten, buurtactiviteiten en maal-tijden en na de geslaagde eerste Marriage Course op deze nieuwe plek waren we alweer druk bezig met het voorbereiden van de Pre Marriage Course.

En toen kwam de corona Europa binnengeslopen... In eerste instantie leken alleen grote bijeenkomsten verboden te worden, dus met creatief optimisme gingen we aan de slag. Als het niet verstandig was om binnen een grote groep te ontvangen, dan hadden wij nog wel een park naast de deur! We hadden via Marktplaats al een keer vijftig draadloze koptelefoons op de kop getikt, die normaliter gebruikt worden voor Silent Disco. Die hebben een bereik van meer dan tweehonderd meter. Door muziek via de koptelefoons te laten horen kun je bijvoorbeeld op festivals na middernacht nog doordansen, zonder dat de omwonenden er last van hebben. Maar je kunt ze ook gebruiken voor een rondleiding door de stad of openluchtfilms.

En nu dus voor Bijbelmeditatie in het park. Met het gezicht naar de

vijver zat iedereen die eerste coronazondag verspreid door het park. We gebruikten de eeuwenoude bezinningsmethode van Lectio Divina, waarbij je een Bijbeltekst meerdere keren leest met steeds een andere vraag die je overdenkt. We lazten met elkaar de tekst waarin Jezus met een vrouw bij een put praat over levend water. Met meditatieve muziek op de oren en het zicht op de fontein kwam deze tekst heel anders binnen dan in een gebouw. Sommigen wandelden intussen zelfs gewoon door het park. We waren enthousiast. Dit konden we zeker vaker doen! Maar de volgende week waren de regels al zo streng dat we het niet meer aandurfden.

**Blijven hangen in de huiskamer**  
Onze serie Lectio Divina rond etenstijd in de veertigdagentijd, die we onder de titel Stille en Soep dit jaar voor de tweede keer aanboden op woensdag kon op die manier ook niet meer doorgaan. Maar na wat experimenteren bleek dat dat heel goed te doen was via Zoom. Het was even wennen om zo vanuit de verschillende huiskamers bij elkaar te komen via schermmpjes, maar het blijkt dat je zelfs heel goed kunt bidden met elkaar op die manier. En het grappige is dat net als bij een

**Het was even wennen om zo vanuit de verschillende huiskamers bij elkaar te komen via schermmpjes**

live bijeenkomst er altijd wel een paar mensen nog even 'blijven hangen' om nog wat na te kletsen. Wat ook boeiend is is dat nu ook mensen aanhaken die anders moeilijk mee kunnen doen, omdat ze verder weg wonen of geen oppas hebben. Door de Zoomcode op facebook en website kun je overal vandaan meedoen. Het bevalt zo goed dat we er gewoon mee doorgaan. Vanwege de rust in de huizen doen we het nu wel later op de avond in plaats van rond etenstijd.

De reikwijdte van de crisis werd al snel voelbaar in het gastenverblijf. Het regende annuleringen. In plaats van de landenvlaggen van onze gasten hangt er nu een vlag van hoop buiten met een regenboog en de tekst 'Geef nooit op! Er is altijd hoop!'

Er zijn nog twee wekelijkse overnachters, onder wie de katholieke gevangenispastor van de Marwei. Ze wilde zo graag iets doen voor 'de mannen', naast de individuele anderhalvemetergesprekken. Ze mogen nu immers geen bezoek ontvangen en ze mogen geen telefoon hebben, dus videobellen kan ook niet. De afzondering hakt er bij hen extra in. Het bleek dat er wel een mogelijkheid was om een filmpje aan te leveren voor het interne

televisiekanaal. Dus na wat brainstormen besloot ze filmpjes met een overdenking vanuit de gebedsruimte, muziek en schriftlezing in de tuin aan elkaar te plakken en lukte het ons na wat technisch gepuzzel gelukkig een dvd aan te leveren. Inmiddels is dat alweer een gewoonte. Het blijft boeiend om zo mee te kunnen leven met een wereld waar je anders nauwelijks iets van hoort.

## Een virtuele gebedsmuur

En Benjamin, een jonge Duitse fotograaf op wereldreis, is hier al twee maanden, gestrand door het virus. Intussen helpt hij ons wat met klussen in de bezinningstuin die we aanleggen en met foto's maken voor de website die we aan het bouwen zijn.

Geïnspireerd door het stadsklooster in Arnhem bieden we op de website sinds kort ook de mogelijkheid van een virtuele gebedsmuur, waar je kunt vragen om gebed of zelf gebeden kunt toevoegen voor mensen om je heen, voor Leeuwarden en voor de rest van de wereld. Zo wordt door het coronavirus de wereld in een stadsklooster dus kleiner én groter. Wonderlijk.

🌐 [www.jabixhus.nl](http://www.jabixhus.nl)



**Jeannet Bijleveld**

Jeannet Bijleveld is initiatiefnemer van Stadsklooster Leeuwarden Jabixhûs en planvormer bij Wetterskip Fryslân.